

Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς: Η χριστοειδής καρδιά του κόσμου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιουστίνος Πόποβιτς](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Καί δω σε μας δουλεύουν σκληρά μα δουλεύουν δίχως προσευχή.

Καί σε μας υπάρχει σκέψη μα σκέψη δίχως προσευχή.

Φαίνεται πως όλοι, συνειδητά και ασυνείδητα, πασχίζουν να αλλάξουν την από Χριστού δοσμένη οικονομία της εκκλησιαστικής ζωής, να την φτιάξουν κατ' εικόνα και ομοίωση δική τους.

Στην θέση της εικόνας του Χριστού ν' αποτυπώσουν την δική τους εικόνα, να καταλάβουν το μέρος της εικόνας. Όλα αυτά όμως, λίγο ή πολύ, αγγίζουν τα όρια της ανταρσίας: απέρριψαν τον από Χριστού ορισμένο οικονόμο, την προσευχή, από τον οίκο της προσευχής και νευρικά εισήγαγαν τους νομικούς και συνταγματικούς και τους επιστημο-φιλοσοφικούς οικονόμους, αυτούς τους στερημένους από χάρη και προσευχή.

Είναι φοβερά και απελπιστικά πολλοί, πάμπολλοι εκείνοι που εξυμνούν (θεοποιούν) το «πνεύμα των καιρών», το ενθρονίζουν στην καθέδρα της διανοίας τους, το προσκυνούν ως βασιλέα και Θεό τους, του προσφέρουν θυσίες νομίζοντας ότι προσφέρουν υπηρεσία στον Χριστό. Γι' αυτούς δεν είναι το Αιώνιο κριτήριο για τον χρόνο, αλλά ο χρόνος για την αιωνιότητα.

Δεν νιώθουν πως ο χρόνος δίχως την Αιωνιότητα είναι το πιο φρικιαστικό μεταφυσικό τέρας το οποίο σχεδιάζει κακοποιημένες φιγούρες της ζωής παρμένες από το φυσικό χώρο, πλάθει την ύλη σαν άλλο ζυμάρι και την καταβροχθίζει με λαιμαργία. Καί ο Χριστός; Αυτός ο περίεργος Χριστός;

- Γιά την χριστομάχο υψηλοφροσύνη δεν είναι παρά μία τελειωμένη ιστορία στα μεθυσμένα στόματα της τραγωδίας που έχει μεθύσει τον πλανήτη.

Ο Χριστός, η απτή του παρουσία, το θελκτικό του πρόσωπο, είναι για μένα η αναγκαιότερη των αναγκαιοτήτων.

Ποθώντας συνεχώς Εκείνον, πως να μην αποκάμει η ψυχή μου στην προσευχή; Μα μήπως μπορώ να Τον προσεγγίσω και αλλιώς παρά μονάχα με την προσευχή; Ποιός είμαι εγώ για να φιλοσοφήσω, για να φιλοσοφώ περί Εκείνου δίχως προσευχή;

Πηγή: orthodoxfathers.com